

Vindonum.

nalem agri limitem, locum habuit olim Segontiacorum civitas VINDONVM, quæ suo nomine exuto, gentis induit, ut Lutetia Parisiorum suorum nomen sibi assumpsit. *Caer Segonte* enim à Britannis vocabatur, id est, *Segontiacorum civitas*, sic enim Ninnius in urbium Catalogo dixit, nos hodie *Silcester* vocitamus, Higdenus à Britannis *Britenden* nominare videtur. *Vindonum* ut hanc appellem, distantia Vindoni à *Gallena* sive *Guallenford*, & à *Venta*, apud Antoninum persuaserunt, eoque magis quod inter hanc Vindonum, & Ventam, via Militaris etiamnum visitur. Hanc à Constantio Constantini Maximi filio extructam memorat Ninnius, & *Murimintum* aliquando dictam, fortasse pro *Muri-vindun*, id est, *Vindoni muri*. *Mure* enim ex lingua provinciali Britanni retinuerunt, & V consonans sæpe illis cum M in orationis contextu commutatur. *Ejusque pavimento* (Ninnii verbis loquor) *tria semina seminavit Constantius, ne ullus pauper in ea maneret unquam*. Quemadmodum Dinocrates, cum Alexandria Ægypti conderetur, omnes, ut habet Marcellinus, ambitus lineales farina resperfit, quod urbem illam alimentorum uberi copia abundaturam fortuito monstravit indicio. Constantium etiam hic diem obiisse refert ille, & sepulchrum ejus ad portam, uti inscriptio docuit, monstrari. In his suam fidem liberet Ninnius, qui libellum illum mendaciunculis referfit plurimis. Hoc autem asseverare ausim, eo tempore, summo in honore floruisse, & ego ipse in plurimos ibidem Constantini Junioris Maximi illius filii nummos incidi, qui in averfa parte ædificium cum Epigraphe PROVIDENTIAE CÆSS. habent. Constantium autem, quem urbis hujus conditorem facit, Mopsuestia in Cilicia defunctum, & majorum sepulchro Constantinopoli illatum in confesso est. Cenotaphium vero, sive tumulum honorarium illi hic excitatum non denegaverim: multis hujusmodi tumuli positi fuerint, circa quos milites quotannis solemni ritu in defuncti honorem decurrere solebant.

Tumuli honorarii.

Constantinus Aug. qui spe nominis electus.

Cum res Romana jam in occasum divergeret, & barbaræ gentes undique provincias diriperent, Britannici exercitus veriti ne vicini incendii flamma eos etiam involveret, Augustos sibi levarunt, primo Marcum, deinde Gratianum, quos statim peremerunt, & postremo anno à Christo nato 407, Constantinum quendam spe nominis in hac civitate *Caer Segont* (ut Ninnius & Gervasius Dorobornensis testantur) velit nolit, purpura induerunt. Hic è Britannia solvens Bononiam Gallia appulit, omnesque Romanorum exercitus ad Alpes usque in belli societatem pellexit. Valentiam Gallia strenue contra Honorii Augusti copias propugnavit, Rhenum jampridem neglectum præsidio munivit. Ad Alpes, qua via paruit, munimenta construxit. In Hispania auspiciis Constantis filii, quem ex Monacho Augustum declararat, res feliciter gessit, literisque postea ad Honorium datis, culpam deprecatus, quod sibi purpuram vi à militibus injici passus fuerit, ab ea Imperatoriam vestem dono accepit. Unde elatior, Alpibus superatis Romam cogitat, sed accepta Alarichi Gothi morte, qui suis partibus studuerat, Arelatem recessit, ubi

Britannia.

imperii sedem fixit, *Constantinamque urbem* vocari, & in ea septem Provinciarum conventus agi jussit. Interim Gerontius milites in Dominum concitavit, cumque Constantem filium Vienna Gallia perfide sustulisset, Constantinum ipsum Arelati obsidione incinxit, ad quem oppugnandum, cum Constantius quidam ab Honorio missus infesto agmine properaret, Gerontius sibi vim attulit. Constantinus gravissima obsidione pressus, & infelici suorum pugna animum despondens, deposita purpura, & fortunæ suæ mole, Ecclesiam ingressus, Presbyteri suscepit dignitatem, statimque Arelate dedita, in Italiam ductus, capite plectitur cum Iuliano filio, quem *Nobilissimum* dixit, & Sebastiano fratre. Hæc quæ antea fusius, summatim ex

Iulianus Nobilissimus.

Zosimo, Zosomeno, Nicephoro, Orosio, Olympodoro, ut veritas contra illorum vanitatem triumphet, qui hanc historiam mendaciis è suo ingenio adaspererunt ridiculis, & vanissimis. Hac etiam urbe Arthurum nostrum bellicosum inauguratam produnt historici nostri, nec multo post diruta concidit, vel Saxonum bellis, vel cum Adelwolfus infenso in Edwardum Regem fratrem animo, prædatoriis Danorum globis adjutus hanc regionem ad *Basingstoke* usque depopularetur. Nihil jam superest præter mœnia, quæ pinnis, & loriceis nudata, magnæ altitudinis fuisse videntur. Ita enim ex ruderibus accrevit terra, ut per angiportum, quem *Onions Hole* vocant, vix me prono corpore transmitterem. Mœnia hæc quodammodo integra permanent, nisi illis locis perrupta, ubi portæ fuerint, & ex ipsis mœnibus enata sunt tantæ magnitudinis quercus, & quasi saxis congenitæ, tam vasto radicum complexu, & tam diffusa ramorum dispersione, ut intuentibus vel admirationem commoveant. Ambitu colligunt duo plus minus Italica milliaria, unde ex magnitudine *Selcester* Saxones forsitan dixerunt, quasi urbem magnam *Sel* enim magnum illis sonuisse videatur, cum Asserius Saxoniam dictionem *Selwood*, sylvam magnam sit interpretatus, præjacetque mœnibus ad occasum qua planities, longo tractu agger in munimen eductus. Includit LXXX quasi terræ jugera, quæ subactum & purum solum in arva sunt divisa, cum nemusculo ad occasum, ad ortum vero juxta portam, prædium est, & Ecclesiola recentior, in qua dum antiquas inscriptiones perscutarer, nihil offendi, nisi in fenestris quædam insignia, videlicet in scuto nigro *Fusos* septem in *Benda* argenteos, in parma item nigra duos *Chevemos* (quos vocant) aureos cum areola item aurea interposita, & in clypeo aureo rubri coloris aquilam bicipitem expansam. Hanc *Blewettorum* esse accepi, quibus post Guiliemi Magni tempora hæc terra obvenit, istam vero nobilis familiæ *Bainard de Leckham*, illam autem primam *Cusantiorum*, per quos à *Blewettis* ad *Bainardos* hæreditario descendit. Sed Guilielmo Primo regnante, fuit possessio Guil. de *Ow* Normanni, qui in crimen læsæ majestatis vocatus, dum duello innocentiam tueri vellet, victus oculis erutis, & testiculis exsectis, Rege Guil. Rufo jubente, fuit mulctatus. Hoc diuturna observatione esse exploratum retulerunt mihi hujus loci incolæ, et si solum satis fertile, & fœcundum sit,

Insignia Blewettorum Bainardorum & Cusantiorum.

P p

qui-